

самъ азъ да скочѣ въ хладныѣ Цибровы воды и злочестивѣтъ да излѣзѣ пакъ живѣ. (а) Тая пѣсень ѣхъ има и по насъ, т. е. въ Источниѣ Българіѣ съ малкы нѣкои промѣненія въ думѣтъ и въ гласѣтъ, и захваща до колкото помнѣе така :

« Мѣтнѣ ся Станка, въерли ся Станка. »

Играніето по тѣзи пѣсень е едно отъ най тразвытъ и най пріятнытъ до колкото азъ знаѣхъ. Чудно и много растушно е да гледашь какъ стройно и живо ѣхъ играѣтъ онѣзи конто умѣѣтъ, и желателно е тая игра да ся не изгубеше у насъ, както толкозъ други шо сѣ изгубени, и ся изгубватъ отъ день на день. Тя ся играе доста скоклесто, близу до играѣтъ «четыри лахты,» само не толкозъ джаснѣто, а по-спретно и по-лѣпотно. У насъ, на Трѣвнѣ, тазн игра ѣхъ играѣтъ доста вѣщо и казватъ ѣхъ *Ескыисната*, т. е. Ескызахренската игра.

а) Цибръ е малка Паланка на Дунавъ край потокѣтъ Цибръ, койго ся влива въ Дунавъ; тозъ потокъ е былъ въ старо врѣме прѣдѣлъ между горнѣ и долиѣ Мизіѣ. Казахъ по-горѣ че съмъ падалъ въ Цибровыѣ воды, което ето какъ ми ся случн. На 1848 като пктувахъ отъ Берковецъ за Ломъ, въ този пѣтъ ный дойдохмы на единъ каменъ мостъ, надъ единъ буинъ и дълбокъ но не толкозъ голѣмъ потокъ. Бѣше при вечеръ и чардата, отъ кое село не помнѣхъ, ся вращаше. Азъ бѣхъ на талигѣ возенъ отъ единъ конъ, старецѣтъ талигаръ не можѣ да управн талигѣтъ, тѣй шо на мостѣтъ конѣтъ сблѣсканъ отъ чардѣтъ, гѣтнѣ ся съ колата долу въ потокѣтъ. Бѣше въ крайтъ еще на моста и не бѣше твърдѣ високо, тѣй шо ако и да ся понатѣртихъ и азъ въ паданіето си съ талигата заедно не ся утрѣпахъ опасно, исквасихъ ся обаче добрѣ и огъ дисагытъ ми, отворены, испадяхъ доста книги и ржкописы, отъ които нѣкои и неможѣхъ да извадѣхъ, а нѣкои извадихъ; тѣзи отъ тѣхъ които бѣхъ писаны съ турско мастило размацахъ ся и ся залчихъ а които бѣхъ писаны съ правено мастило тѣ останяхъ. Но сжщитѣ ржкописи единъ мѣсець по-послѣ, като ся вращахъ отъ Ломъ на корабъ, при излѣзваніето ми отъ кораба на Никополь, гыврѣтнѣхъ ся дѣската по кожто минувахъ и паднѣхмы тѣ и азъ въ Дунавъ : — дисагытъ съ книги и ржкописы отидохъ въ дълбиниѣ да ги четѣтъ рибытъ, а азъ исплавахъ и излѣзохъ *мышка вода* съ единъ пантофъ и безъ единъ парѣ, отъ дѣто бѣхъ принуденъ пѣшь и босъ и безъ да знамъ пѣтя да ся управѣхъ къмъ Плевень.

П. Р. С.

